

A. T. Cross är Amerikas äldsta penntillverkare, etablerad någon gång under tidigt 1840-tal. Det står visserligen skrivet i deras logotyp: "Since 1846", men det betecknar faktiskt födelseåret för företagets namngivare, Alonzo Townsend Cross som levde 1846-1922.

Hans far, Richard Cross, och hans styvmorfar, Edward W. Bradbury, etablerade ett företag i Birmingham redan 1839 som tillverkade pennor, pennskrin och smycken i ädla metaller. I början av 1840-talet emigrerade de till New York där Edward gifte sig med Julia Ann Mathews Conner och Richard gifte sig med dennes dotter, Jerusha Townsend Conner 1844.

Året efter återvände Richard till Birmingham med sin hustru, troligtvis för att vidareutbilda sig inom juveleraryrket och för att hitta dugliga hantverkare och verktyg. Alonzo såg dagens ljus 1846 och den lilla familjen återvände sedan till Amerika 1847 där de övertog Edward W. Bradburys butik i Boston.

1850 ingick Richard partnerskap med en brittisk pennskrinstillverkare i Attleborough, Massachusetts. 1858 hade han helt övertagit Edward W. Bradburys rörelse och flyttade med familjen till trakterna av Providence, Rhode Island.

Alonzo började arbeta i familjeföretaget 1865 och han och hans yngre bror, Henry Richard, blev delägare 1871. Henry Richard dog tragiskt nog redan året därpå.

Alonzo lyckades med konststycket att registrera hela 26 olika patent för skrivinstrument mellan åren 1873-1908. Både gällande mekanik såväl som lackeringsteknik. Bland annat patenterade han år 1875 en så kallad stylograph vars pennspets var tillräckligt stark för att tåla det tryck som krävs vid karbonkopiering. Pennan blev så uppskattad att det amerikanska postväsendet införde den som standard. 1881 etablerades The Cross Pen Company i Boston som tillverkade pennor både till den amerikanska och den europeiska marknaden.

År 1914 anslöt sig en driftig säljare vid namn Walter Russell Boss Senior till företaget. 1918 köpte han rörelsen av den då 72-årige Alonzo och införde en ekonomimodell med namnet Alwrite för att möta tidens efterfrågan av billiga, kvalitativa pennor. Tillverkningen av exklusivare modeller samt förgyllda pennor och pennor av silver fortsatte dock under namnet Cross.

Även Walter Russells son, Ellery, anslöt sig till företaget. Han designade flera framgångsrika pennmodeller och inledde även ett samarbete med Le Boeuf, Parker och Eversharp som underleverantör av pennmekanismer. Brodern Walter Russel Junior slöt upp med Ellery då deras far dog 1937.

I likhet med många andra industrier under Andra Världskriget upphörde Cross med sin civila produktion och började i stället med tillverkning av precisionsinstrument åt den amerikanska signalkåren. 1946 kunde företaget fira 100-årsminnet av Alonzos födelse samt slutet på Andra Världskriget.

Kulspetspennan hade gjort sitt segertåg över världen och trängt undan reservoarpennan från marknaden, men det dröjde ända till 1952 innan perfektionisten Ellery ansåg sig redo att lansera Cross version. Den blev dock en sådan succé att företaget inte tillverkade en enda reservoarpenna igen förrän 1982 då modellen "Century" introducerades. (Den såldes först i Europa under två år innan den marknadsfördes i U.S.A.)

◀1996 lanserade företaget en numrerad upplaga för att fira 150-årsminnet av Alonzo T. Cross födelse. Pennans design kan härledas till deras Art Deco inspirerade modeller från 1930-talet och tillverkningen är begränsad till 10 000 exemplar av respektive modell.

Familjen Boss har förvaltat namnet Cross väl. Företaget har blomstrat under deras ledning och ny mark har brutits. Förutom tillverkning i U.S.A. etablerades även en fabrik i Irland under 70-talet för tillverkning och distribution av pennor för den europeiska marknaden, Mellersta Östern samt Afrika.

Samlare av nyare reservoarpennor har även kunnat glädja sig över modeller som "Signature", "Townsend" och nu senast "Pinnacle" (1999). Förutom att förvalta och förfina gamla tiders designtraditioner har Cross även lanserat en ergonomisk kulspetspenna med namnet "ion" (2001) med en mycket futuristisk design.

Century II

Art Deco

© Ronny Largenfalk 2002